

Sacinandana Svami

Mano gyvenimas mūsų mažyčiame ašrame prie ežero yra ramesnis, nei jūs galite įsivaizduoti. Galvoti, rašyti, kartoti, skaityti, melstis, garbinti ir priimti daugybę svečių, kurie užsuka pas mus, įskaitant gulbes. Bet laikas nuo laiko mano ramybė sutrinka, kai tenka galvoti apie atsakymus į sunkius klausimus. Prieš kelias dienas toks klausimas atsidūrė mano pašto dėžutėje. Štai jis jums:

„Mano klausimas: kaip aš galiu sumažinti spragą tarp gilaus tikėjimo, kurį jaučiu Krišnai, kuris metams bėgant taip maloningai man suteikia galimybę „perskaičiuoti įmokas“, ir kasdienybės, kuri tikėjimą dažnai padaro nepasiekiamu.“

Štai kaip aš atsakiau:

Leisk iš giliausių savo širdies kampelių padėkoti tau už nuostabų klausimą, apie kurį aš galvoju pastarąsias kelias dienas. Mąstydamas apie jį aš atradau gilų įkvėpimą, tačiau man prireikė daugiau laiko suformuluoti atsakymą.

Turbūt taip pagrindinis klausimas visiems praktikuojantiems. Jis susijęs su tuo, kad tikėjimą reikia įgyvendinti.

Aš įsitikinęs kad tavo visaapimantį tikėjimą tau suteikė Krišna. Tai dieviška investicija iš aukščiau. O dabar tu turi išmokti – žingsnis po žingsnio – kaip įgyvendinti tai, kuo tu tiki. Kitaip tariant, kai Krišna įsikėlė į tavo gyvenimą, Jis nori, kad tu taip pat keliesi į Jo gyvenimą. Tau dabar teks užpildyti spragą tarp to, kuo tu tiki ir tavo tikrosios patirties. Patirtis yra geriausias įrodymas, kad kažkas yra tikra.

Aš mąstau apie tris žingsnius, kuriuos tau reikia žengti tikėjimo kelyje: Pagerinti savo praktiką, melstis dieviško įgalinimo ir nebijoti rizikos.

PAGERINK SAVO PRAKTIKĄ

Aš tikrai noriu tau padėti suprasti šį esminį momentą pasitelkęs trumpą istoriją, kuri tave įkvėps ir privers susimąstyti:

Kartą gyveno gerai žinomas šventasis. Jis gyveno kalno papėdėje, nedideliame šiaudiniame namelyje. Jis buvo senas, todėl nebegalėjo keliauti ir praktiškai gyveno vienas pats, mintimis paniręs į Viešpatį. Kai kurie jį laikė guru, kuris atsako į jų klausimus, todėl jį retkarčiais lankydavo žmonės. Tačiau dažniausiai jis buvo vienas pats.

Kartą iš savo olos kalnuose nusileido atsiskyrėlis. Jis girdėjo apie šventąjį ir tikėjosi iš jo gauti atsakymą į vidinę dilemą, su kuria susidūrė. Kai jis prisėdo, šventasis linktelėjo galva, parodydamas, kad jis gali kalbėti. „Aš labai gerai žinau, kas yra gyvenimo tikslas, aš tikiu šventraščiais ir praktika“, tarė atsiskyrėlis. „Ir vis dėlto aš dažnai nepajėgiu gyventi taip, kaip žinau, ir mane užvaldo bukumo bei skausmingos tuštumos širdyje debesys. Ką man daryti?“

Senas šventasis atsiduso ir ilgą laiką tylėjo. Tuomet ji tarė: "Prašau, ateik rytoj. Man pačiam įdomus atsakymas. Aš liksiu čia ir melsiuos.“

Kai atsiskyrėlis grįžo kitą rytą, šventas žmogus jau turėjo atsakymą: „Yra didelis vandenynas, su daugybe srovių bei bangų. Jis praktiškai neperplaukiamas. Kitame krante yra krištolo baltumo krantas. Truputį toliau pamatysi miestą auksuotais stogais, turgavietę, kur viską gali gauti nemokamai, šventyklas, kur Viešpats pats kalbasi su savo pasišventusiais tarnais.“

Tada senas šventasis vėl nutilo. Po kurio laiko jis intensyviai pažiūrėjo į lankytojo akis ir ryžtingai tarė: „Brolau, nustokime kurį laiką kalbėti apie tą vietą. Pradžiai tau reikia surasti valtį, valtininką, irklus ir kompasą. Tada jis vėl nutilo.

Lankytojas suprato. Vietoje to, kad medituotų į savo dvasinį idealą (aukso miestą) jam reikėjo savo dėmesį nukreipti į procesą, kaip ten nusigauti.

Lygiai taip pat, aš manau, tau reikia susitelkti į savo praktiką - tarkime, valtį. Viską ką turi, sudėk į ją, pasitark su patyrusiais jūreiviais ir pasinaudok irklais. Yra labai sena daina, kuri apie tai kalba:

Kas keliaus, o kas keliaus, broliai?

hari-nama naukakhani om guru-khandari
sankirtana koroyala dubahu pasari

Šri Guru yra kapitonas, o kirtano dainininkai, mojuojantys pakeltomis rankomis, yra irklai. (Loca na Dasa Thakura)

Šventas Hari vardas yra laivas, Šios dainos autorius įkvėpinėja toliau; Šri Čaitanjos Mahaprabhu malone, pučiant palankiems premos vėjams visos sielos gali perplaukti gimimų ir mirčių vandenyną.

Bet jūs paklausite: o kas yra kompasas? Mano nuolankiu supratimu, kompasas yra šventraštis, Šrimad Bhagavatam. Reguliariai klausantis šio tyriausio šventraščio, galima gauti visą šviesą, reikalingą eiti keliu net ir Kali-yugos tamsoje.

MELSK BHAKTI SU SKONIU

Greičiausiai tu tai jau praktikuoji, bet ar tavyje tai gyva? Ar tu patiri gilų skonį? Ačarjos kalba apie bhakti su nektaru ir bhakti be nektaro. Melsk tos bhakti su skoniu, kaip skęstantis žmogus meldžia laivo, kaip mirštantis iš troškulio meldžia vandens, kaip mylimasis meldžia senai prapuolusios mylimosios. Tik bhakti su skoniu paims tave anapus to, kur dabar esi.

Bet prašau, suprask, kad tu negali jėga skinti savo kelią į Dievo karalystę. Ne dėl tavo jėgos

atsidaro tos durys, kurios veda toliau. Tos durys atsidaro tik iš vidaus, tik Viešpaties ranka. Tačiau mūsų pastangos gali parodyti Viešpačiui, kad mes nesame abejingi Jo dovanoms. Stropi praktika mus pastatys ten, kur mes galėsime priimti. Todėl pastangos yra svarbios, bet visada tik Jis nusprendžia kaip Jis atsilies. Gal Jis tai jau padarė, bet kadangi tu tikėjaisi kažko kito ir žiūrėjai pro galinį langą, galėjai neatpažinti tų dovanų, kurios jau padėtos prie tavo durų.

PRADĖK DABAR IR RIZIKUOK

Aš visada sakiau, kad visas kelias pasimato tik tada, kai pradedi juo eiti. Ar kada nors stovėjai prie kelio, vedančio į mišką, ir nežinojai, kur jis nuves? Argi mes nesame susidūrę su klausimu: Ar man likti čia, ar eiti? O tada, kai surizikavę žengdavome į nežinomybę, dažniausiai būdavome maloniai nustebinti to, ką atrasdavome.

Štai paslaptis: Kai dvasiniame gyvenime eini pirmyn, niekuomet nesi vienas. Kiek stipriai nori žinoti, tiek Viešpats tau atsiskleis. Kiek dvasinę pažangą padarome gyvenimo prioritetu, tiek iš tikrųjų suprasime ir judėsime pirmyn - tai veikia iš karto. Jei tai bus svarbiausias dalykas gyvenime, mūsų pažanga bus labai sparti. Tikėjimas atgyja kaip maitinamas patirtimi. Tačiau jei jį padarysime antru ar trečiu prioritetu, idealo siekimas taps progresyviai lėtesnis, o spraga tarp to, kuo tikime ir ką patiriame, liks didelė.

Todėl prašau, pradėk su entuziazmu ir žinok, kad nesi vienas: Šiandien yra pirmoji tavo likusio gyvenimo diena.

Originalus straipsnis čia:

<http://www.sacinandanawami.com/s1a741/inspiring-articles/live-your-faith.html>